

ژورنال

شماره ۷۱۰

۲۱ آوریل ۲۰۲۴ - ۲ اردیبهشت ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: کیوان جاوید

در این شماره ژورنال

مرگ آریان یوری، خودکشی یا قتل حکومتی؟

سینا پدرام

سنگ مزار براق و موی زنان؛ کابوس جلادان

یاشار سهندی

شکست محتوم حکومت علیه بی حجابی

سیامک بهاری

کاپیتان حسین حسینی، یک بغل، هزار بغل

کیوان جاوید

رژیم اسلامی، تروریسم و قاچاق مواد مخدر

سیاوش آذری

مرگ آریان یاوری، خودکشی یا قتل حکومتی؟

سینا پدرام

آریان یاوری، معترض ۱۹ ساله‌ای که در اعتراضات سراسری ۱۴۰۱ بازداشت شده بود پس از خودکشی جان باخت.

تجربه دوران بازداشت، شکنجه، تهدید، ضرب و شتم فیزیکی، تعرض جسمی و روحی، تهدید به کشتن اعضا خانواده در صورت عدم همکاری، شکنجه اعضا خانواده در مقابل چشمان زندانی برای گرفتن اعتراف، تجاوزات جنسی و غیره هر کدام می‌توانند نقطه شروع برای پدیدار شدن مشکلات روحی، عاطفی و جسمی در فرد زندانی

باشند.

ویژگی سیستم جزایی رژیم اسلامی از ابتدای پیدایش آن، این است که امر سرکوب انقلاب ۵۷ و خیزش‌های اجتماعی ۴۵ سال گذشته را در دستور کار خود قرار داده است. اعدام و زندان‌های طولانی مدت برای حتی "زندانیان عادی" سیاست عمومی رژیم برای ارباب کل جامعه ایران است.

پدیده "خودکشی" زندانیان سیاسی و به‌ویژه انقلابیون انقلاب زن زندگی آزادی پس از گذران دوره بازداشت و یا زندان، به درست نگرانی‌های بسیاری را برانگیخته است. به درست مردم رژیم

اسلامی را مسئول مستقیم این خودکشی‌های
دلخراش می‌دانند.

بسیاری از جوانان انقلابی بدون هیچ تجربه فعالیت
سیاسی در چنگال خونین نیروهای امنیتی اسیر
می‌شوند و بسیاری تحت آزارها و شکنجه‌های
جسمی و روحی سختی قرار می‌گیرند که دلیل
اصلی بیماری‌های روحی و در برخی موارد
خودکشی آنان است و به این اعتبار باید رژیم را
وادار کرد تا امکانات لازم برای گرفتن کمک‌های
ویژه پزشکی و روانی پس از آزادی در اختیارشان
قرار داده شود.

از سوی دیگر در غیاب هرگونه امکانات لازم از

جانب رژیم اسلامی، این وظیفه ما فعالین اجتماعی و سیاسی و اطرافیان این انقلابیون است که در کنار آنان باشیم و از هیچ کمک فکری، روحی و پزشکی دریغ نکنیم. انتقال تجربه برای تحمل فشارهای بعد از زندان و شکنجه‌های روحی و جسمی در طول مدت زندانی بودن یکی از بزرگ‌ترین کمک‌هایی است که می‌توان انجام داد.

به‌عنوان یک زندانی سیاسی سابق با سال‌ها تجربه در مبارزات سیاسی و آشنایی با زندانیان مختلف توصیه اصلی من به دوستان و خانواده‌های این انقلابیون شریف این است که در کنار آنان باشیم و شرایط روحی ویژه آنان را دریابیم. رژیم

اسلامی با تهدید آنان حتی بعد مدت زندان سعی
در ایجاد فشار روانی مضاعف است. "خودکشی"
این عزیزان قتل عمد دولتی است و رژیم اسلامی
به خاطر این جنایت علیه بشریت مسئول است.

یکشنبه ۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۲۱ آوریل ۲۰۲۴

سنگ مزار براق و موی زنان؛ کابوس جلادان

یاشار سهندی

صالح میرهاشمی، مجید کاظمی و سعید یعقوبی، از بازداشت‌شدگان انقلاب زن زندگی آزادی، بعد از شکنجه‌های فراوان در اردیبهشت سال ۱۴۰۲ در زندان اصفهان به قتل رسیدند. بعد از یک سال تعهدنامه‌ای که شامل ۱۱ بند است را جلو خانواده مجید کاظمی گذاشتند که سنگ مزار نباید «براق» باشد، عکس مجید نباید عمودی باشد، هیچ‌گونه متن ادبی نباید حک شود، هیچ مراسمی برای نصب آن گرفته نشود و همه چیز باید با مسئولین هماهنگ باشد و نهایتاً تأکید شده ارگان‌های حکومتی هیچ مسئولیتی در نگهداری

سنگ مزار ندارند. تهدید کردند در صورت «هر گونه تخطی» از این تعهدنامه باید در مقابل «مرجع قضایی» پاسخگو هستند.

همه این یاوه‌های حکومتی چیزی نیست جز وحشت حکومت اسلامی، حتی از سنگ مزار یک جان‌باخته انقلاب. ترس در تمام ارکان این حکومت رخنه کرده است. ترس از زنده‌بودن انقلاب، ترس از شعله‌کشیدن تظاهرات خیابانی که بی شک با قدرت هرچه‌تمام‌تر می‌آید که بساط حکومت را برچیند.

آمدن دست پیش بگیرند که پس نیفتند؛ اما با دیوار محکم مقاومت مردم و بخصوص زنان روبرو

شدند. طی یک هفته گذشته نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی در خیابان‌ها ایران جولان دادند، اما دارند فکر می‌کنند که چگونه نیروهایشان را عقب بکشند که موجب شورش وسیع، یا جشن همگانی یا موج وسیع‌تری از بی‌حجابی نگردد. روز شنبه اول اردیبهشت، آشکارا تعدادشان نسبت به روزهای گذشته بسیار کمتر شده بود. در گذر از کنار سرکوبگران که در خیابان بودند، یک «سرهنگ» به بردگان چادر به سر تأکید می‌کرد: «درگیر نشوید فقط تذکر» و یک بیسیم به دست لباس شخصی، به شدت بر این امر تأکید گذاشت.

بی‌جهت نیست که از یک سنگ مزار براق به وحشت می‌افتند. این مزارها نشانه‌ای از دادخواهی

و جایی برای پیمان بستن به ادامه راه جان باختگان و انقلاب شده‌اند. برق این مزارها مانند تیری به سوی سرکوبگران شلیک می‌شود. موی زنان در باد بهاری چون صاعقه‌ای بر سر حکومت فرود آمده است. اعتراضات بی‌وقفه بازنشستگان و کارگران و پرستاران در آستانه بریدن نفس حکومت است. حکومت اسلامی هر اقدامی می‌کند به ضد خودش تبدیل می‌شود چون مردم تصمیم دارند که کار این رژیم را یکسره کنند.

یکشنبه ۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۲۱ آوریل ۲۰۲۴

شکست محتوم حکومت علیه بی حجابی

سیامک بهاری

”برخی محافل سیاسی و مطبوعاتی در حکومت از
”پایان طرح نور“ سخن به میان آورده‌اند.“

فقط یک هفته پس از اعلام جنگ و قشون‌کشی
کل نیروی سرکوب حکومتی به خیابان‌ها علیه حق
آزادی جامعه و بی حجابی زنان، حالا دارند مفتضحانه،
مستأصل و شکست خورده عقب می‌نشینند. هزیمت
حکومت اسلامی در مقابل قدرت و ایستادگی زنان
و حمایت بی دریغ جامعه واضح‌تر از پیش نشان
می‌دهد که سنگر فتح شده علیه حجاب نه تنها
همچنان در دست زنان باقی مانده که بی حجابی
سراسری دارد با قدم‌های استوارتر کل صحنه را

تسخیر می کند.

روشن بود که فرمان یورش به زنان با اسم رمز "طرح نور" نقشه توافق شده و استراتژیک در فردای موشک پرانی به اسرائیل است. تا با اتکا به ایجاد فضای جنگی و ملتهب، حکومت برای بازپس گیری سنگرهایی که در خیزش انقلابی زن زندگی آزادی ازدست داده بود، مذبحخانه تقلا کند.

شکست مفتضحانه ماجراجویی در حمله به اسرائیل سنگین تر از آن شد که حکومت پیش بینی کرده بود. لاجرم باید این هزیمت را با یورش و سرکوب فوق خشن، علیه مردم و پیشروی هایی که مردم به حکومت تحمیل کرده اند جبران می کرد. وحشیانه به خیابان ها ریختند و چنانچه محتوم بود، شکست

بزرگ دیگری را تجربه کردند.

پس از شش روز مشخص شد که این جامعه مرعوب شدنی نیست. شعارهای شبانه علیه حکومت دوباره زبانه کشید. مقاومت و ایستادگی جمعی شد. مشخص شد همه آن نیروی سرکوب بی رحم و آدم کشی که به میدان آورده اند نه تنها حریف مردم نیست که دارد قالب تهی می کند. این را سران حکومت به وضوح دیدند. جناح های مافیای حکومتی به سرعت فهمیدند که دارند قافیه را می بازند. فهمیدند نیروی سرکوب توان رویارویی با مردم را ندارد. این مردم برآمده از یک خیزش انقلابی اند که عزم دارند کار را یکسره کنند.

پس باید خود "آقا" که فرمان حمله را صادر کرده

بود، اول جام زهر را نوش جان کند. ”کارهای بی‌قاعده و بدون برنامه نباید انجام بگیرد.“ تأکید خامنه‌ای فرمان عقب‌نشینی سریعا است. رئیسی و اژه‌ای، سپس فراجا و بدنه حکومت یکی پس از دیگری با استیصال خواهان تغییر استراتژی سرکوب زنان شدند. تا اینجا تناسب قوا به‌صراحت به نفع مردم علیه حکومت است.

پیروزی زنان علیه حجاب یک پیروزی نهادینه شده است که با هزینه‌ای بسیار گزاف به دست آمده است و باید به سکوی پرش اعتراضات وسیع‌تر برای به زیر کشیدن کل حکومت بدل شود.

یکشنبه ۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۲۱ آوریل ۲۰۲۴

کاپیتان حسین حسینی، یک بغل، هزار بغل

کیوان جاوید

حسین حسینی، دروازه‌بان و کاپیتان تیم استقلال که در تاریخ ۲۴ فروردین به دلیل بغل کردن یکی از زنان هوادار در ورزشگاه به پرداخت جریمه نقدی محکوم شده بود، در این مورد گفت: "این ۳۰۰ میلیون تومان را پرداخت می‌کنم؛ فدای سر آن هوادار خانم."

پس از آن "بغل" تعدادی از نیروهای انتظامی مستقر ورزشگاه اراک، با کاپیتان استقلال به دلیل در آغوش گرفتن این هوادار درگیر شدند که هم‌زمان تماشاگران با شعار "بی‌شرف، بی‌شرف"

از کاپیتان حسینی دفاع کردند.

عجب غوغایی در ایران در جریان است. باورکردنی نیست. چرا باورکردنش دیگر اصلاً سخت نیست. در قلب "جهان اسلام" جایی که هیولاهای ضد زندگی، مسلح به انواع سلاح‌های کشتارجمعی و برخوردار از همه امکانات سرکوب به حاکمیت ننگین خود، افتان‌وخیزان ادامه می‌دهند، زنانی در ابعاد میلیونی نبض مبارزات جامعه را به دست گرفته‌اند. زنانی با پیشروترین خواسته‌های انسانی در تقابل با حکومتی هستند که نماینده همه جهل و خرافه و عقب‌ماندگی و جنایت سازمان‌یافته است.

در چنین جامعه‌ای زنان در همراهی همه جوانان و کل جامعه فرهنگ انسانی و مدرن امروزی را به یک نُرم و باور اجتماعی تبدیل می‌کنند. این تغییر فرهنگ، این پیشروی سیاسی و مبارزاتی در خفا انجام نمی‌شود. میادین ورزشی، خیابان‌ها، مراکز کار و درمان و هر جا که زندگی جریان دارد عرصه‌هایی از سازماندهی مبارزاتی است. مبارزاتی فردی و جمعی.

یک بغل - هزار بغل - میلیون‌ها بغل. این بغل‌ها یک تعرض سیاسی و در ادامه انقلاب‌مان برای سرنگونی حکومت اسلامی و ایجاد یک جامعه سکولار و ضد مذهبی است. این حرکت و عمل باید تکرار و تکثر شود. جنبش بغل را به راه

ببندازیم تا خاری باشد در چشم حکومت در
حال سقوط. زنده باد آن دختر شجاع و مدرن و
پاینده باد کاپیتان محبوب که آن "۳۰۰ میلیون
تومان جریمه را فدای سر آن هوادار خانم" کرد.

یکشنبه ۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۲۱ آوریل ۲۰۲۴

رژیم اسلامی، تروریسم و قاچاق مواد مخدر

سیاوش آذری

مقامات گمرک بلغارستان روز شنبه ۲۰ آوریل از کشف یک محموله ۴۰۳ کیلوگرمی هروئین به ارزش ۸,۵ میلیون یورو خبر دادند. بنا به اظهارات این مقامات گمان می‌رود که مبدأ این محموله مواد مخدر ایران باشد.

استعمال مواد مخدر و اعتیاد معضلی است که از شرایط اجتماعی موجود از جمله فقر، ناامیدی از آینده و اتمیزه‌شدن آحاد جامعه نشئت می‌گیرد. در این میان تولید و توزیع مواد مخدر نیز صنعتی با سودی صدها میلیارددلاری در کنترل کارتل‌های

مواد مخدر و مافیای بین‌المللی است. اینکه ادامه کاری این صنعت تنها با حمایت دست‌اندرکاران دستگاه‌های دولتی و پلیس و گمرک ممکن است نیز از بدیهیات است.

در این میان اما جنبش ضد بشر اسلام سیاسی و حکومت‌های مافیای اسلامی نظیر جمهوری اسلامی و طالبان نقش ویژه‌ای در تولید و توزیع مواد مخدر در سطح بین‌المللی دارند. تولید و توزیع مواد مخدر در سطح جهان نه تنها منبع به‌جیب‌زدن سودهای کلان توسط دست‌اندرکاران رژیم اسلامی بلکه همچنین یکی از منابع تأمین مالی نیروهای جنبش ارتجاعی اسلامی و نیروهای تروریستی در منطقه است. صدور تروریسم و

صدور مواد مخدر در حجم گسترده دوروی سکه
موجودیت رژیم تروریسم و اختلاس و آدمکشی
اسلامی در ایران است.

اما همانطور که صدور تروریسم به جهان برای
بقای رژیم اسلامی و ادامه سرکوب مردم در داخل
کشور لازم و ضروری است، صدور مواد مخدر به
جهان نیز ابزاری برای امتداد سیاست تحمیق و
سرکوب جامعه در ایران است؛ قربانیان بلافصل
تروریسم و مافیای مواد مخدر اسلامی در قدرت
مردم ایران هستند.

دین نشانه بدبختی و درماندگی حاصل از وضع
موجود و "افیون توده‌ها" است؛ رژیم سرکوب و

جنایت اسلامی و تولید و توزیع تروریسم و مواد
مخدر در سطح جهان تجسم و تجلی مادی
مالیخولیای حاصل از این افیون است. پایان دادن
به کار مافیای اسلامی مواد مخدر همچون
پایان دادن به کار جنبش و تروریسم اسلامی کار
ما مردم و دستور انقلاب زن زندگی آزادی است.

یکشنبه ۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۲۱ آوریل ۲۰۲۴